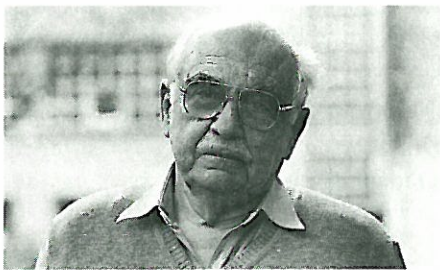


ΤΟ ΔΕΛΤΙΟ

ενημερωτικό δελτίο της ελληνικής κοινότητας παρισιού και περιχώρων • bulletin d'information de la communauté hellénique de paris et des environs
μάρτιος 2000 ————— n°2 ————— mars 2000

Περιεχόμενα

Το δελτίο συνεχίζει τα πρώτα, αλλά σταθερά βήματά του και είναι συνεπές στο δεύτερο μνημείο ραντεβού του. Αυτή τη φορά, με το ελληνικό χρώμα στον τίτλο, γιορτάζουμε, ως Έλληνες της διασποράς, την εθνική μας γιορτή κι εμείς, εδώ στο Παρίσι.



Κωνσταντίνος Γεωργούλας

photo : G. A.-B

Έλληνες της διασποράς, κατ' εξοχήν, ο Κωνσταντίνος Γεωργούλας παραχώρησε μια συνέντευξη στο δελτίο, στην οποία αφηγείται τις αναμνήσεις του και εκφράζει τις εκτιμήσεις του για την ελληνική παρισινή παρουσία, στη σελίδα 2.

Ο Ρ. Μ. συνεχίζει την «Ιστορία των λέξεων», εμπνευσμένος, αυτή τη φορά, όπως κι ο γάλλος συγγραφέας La Bruyère, από τον αρχαίο θεόφραστο, στη σελίδα 5.

Το «παράμυθι μας», που το ζήτηνε παιδιά και γονείς, εκτείνεται σ' αυτό το τεύχος σε δύο σελίδες, 6 και 7, και είναι στυλισμένο με δύο ζωγραφιές, το ακολουθούν οι «μικρές αγγελίες». Στη σελίδα 8 σας περιμένουν «ειδήσεις και ανακοινώσεις» καθώς και το πρόγραμμα του «Ελληνικού Σπιτιού» κι εκείνο των «Ελεύθερων Σεμιναρίων». Στις σελίδες 9 και 10 απλώνεται το πλούσιο πρόγραμμα της «κινηματογραφικής λέσχης».

Και «το ελεύθερο βήμα» στην σελίδα 11 περιμένει ανυπόμονα τις απόψεις σας. Βέβαια τα ευμενή προφορικά σχόλια σας έφτασαν ως εμάς καθώς και οι χρήσιμες πετυχημένες παρατηρήσεις σας, τις οποίες και θα λάβουμε υπόψη μας. Αλλά θα προτιμούσαμε γραπτές τις γνώμες σας, επειδή προσέχει κανείς περισσότερο τα γραπτά του από τα λόγια του και επειδή τα γραπτά παραμένουν.

G. A.-M.

Εβδομάδα Εκδηλώσεων Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΝΟΙΞΗ

Τον προσεχή Μάη γιορτάζεται η *Ημέρα της Ευρώπης*. Η Πόλη του Παρισιού πρότεινε στην Ελληνική Κοινότητα να τη γιορτάσουμε μαζί. Σκεφτήκαμε πως ο καλύτερος τρόπος είναι με μια εβδομάδα καθημερινών εκδηλώσεων που θα γνωρίσουν στους Γάλλους φίλους μας μερικούς από τους Έλληνες που συμμετέχουν ενεργά στη γαλλική πολιτιστική ζωή. Μερικές χιλιάδες Έλληνες ζουν στο Παρίσι. Πολλοί, αν όχι οι περισσότεροι, είναι μέλη της Κοινότητας. Ανάμεσά τους, πάρα πολλοί που τιμούν το ελληνικό όνομα στη χώρα που μας φιλοξενεί. Σκεφτήκαμε να παρουσιάσουμε μερικά από τα πιο γνωστά ονόματα συμπατριωτών μας — Κώστας Γαβράς, Αγγελική Ιονάτου, Βασίλης Αλεξάκης κ.α. — σε Έλληνες και Γάλλους για να τους γνωρίσουν από κοντά. Χάρη στο ενδιαφέρον του Δήμου η Κοινότητα θα οργανώσει μια πρώτη εβδομάδα από αυτές τις ετήσιες εκδηλώσεις, μια γνήσια Ελληνική Άνοιξη στην καρδιά της Ευρώπης όπου είναι εγκαταστημένη μια μικρή Ελλάδα στις όχθες του Σηκουάνα, la Grèce-sur-Seine.

Την τελευταία εβδομάδα του προσεχούς Μαΐου, θ' αφιερώσουμε βραδυές στη Λογοτεχνία, τη Μουσική, τον Κινηματογράφο, το Τραγούδι, τη Ζωγραφική. Ο Δήμος θα μας δεξιοθεί στις αίθουσες του Hôtel de Ville. Τα μέλη της Κοινότητας καλούνται από τώρα στη μεγάλη αυτή γιορτή που γίνεται για πρώτη φορά στο Παρίσι.

ΕΘΝΙΚΗ ΓΙΟΡΤΗ

Η Ελληνική Κοινότητα Παρισιού και Περιχώρων θα γιορτάσει την επέτειο της 25ης Μαρτίου την Τετάρτη 22 Μαρτίου 2000 στις 7 το απόγευμα, στην αίθουσα Rossini του Δημαρχείου του 9ου.

En l'honneur de la **Fête Nationale**, la Communauté Hellénique de Paris et des Environs vous convie le mercredi 22 mars 2000, à 19h00, en la salle Rossini de la Mairie du 9^e, 6 rue Drouot 75009 Paris. Métro : Richelieu-Drouot.

Rencontres Franco-Helléniques LA GRECE -SUR- SEINE

Cette année, en mai, nous fêterons la *Journée de l'Europe*. La Ville de Paris a proposé à notre Communauté de la fêter avec nous. Nous avons pensé que la meilleure façon de signaler la présence hellénique à Paris était de mettre sur pied une semaine de manifestations pour faire connaître à nos amis français ces Grecs qui participent activement à la vie culturelle française. Plusieurs milliers de Grecs vivent à Paris. La plupart d'entre eux sont membres de la Communauté Hellénique. Ils sont nombreux à honorer leur nom grec au pays qui les a accueillis. Nous avons donc pensé rendre hommage, à notre tour, aux plus connus de nos compatriotes : Costa-Gavras, Angélique Ionatos, Vassilis Alexakis. Ce sera assurément une belle occasion pour nous et pour nos amis français de les mieux connaître. Grâce à l'intérêt de la Mairie de Paris, la Communauté Hellénique organisera la première de ces manifestations annuelles, un authentique *Printemps Grec* au cœur de l'Europe, là où une petite Grèce s'est installée, la Grèce-sur-Seine.

Au cours de la dernière semaine de mai donc nous consacrerons des soirées à la littérature, à la musique, au cinéma, à la chanson, aux arts plastiques. Le Maire de Paris nous recevra dans les salons de l'Hôtel de Ville. Les membres de notre Communauté sont d'ores et déjà invités à cette grande fête qui aura lieu pour la première fois à Paris.

COCKTAIL

Την Κυριακή 9 Απριλίου 2000, στις 8 το απόγευμα, το δελτίο σας καλεί να πιείτε ένα ποτήρι στην υγεία του για να γιορτάσετε την καινούρια μορφή του και να σχολιάσετε μαζί του τα αποτελέσματα των ελληνικών εκλογών που θα δείτε, στη μεγάλη θόνη, από την ΕΡΤ, μέσω δορυφόρου.

Ο Έλληνας Κωνσταντίνος Γεωργούλης

γεννήθηκε το 1924 στην Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου. Μετά την αποστράτευσή του από την τότε Ελληνική Βασιλική Αεροπορία, ήρθε στο Παρίσι, το 1946, για σπουδές. Προσωρινά, όπως πολλοί... Ένοικος τότε του Ελληνικού Ιδρύματος της Διεθνούς Πανεπιστημιούπολης του Παρισιού είναι διευθυντής του από το 1963.

Υπήρξε καθηγητής της Οργανικής Φυσιολογίας στο Πανεπιστήμιο Pierre et Marie Curie.

— Αν οι πληροφορίες μου είναι σωστές, είστε Έλληνας "εξ Αιγύπτου". Ήσαστε ήδη Έλληνας της διασποράς πριν έρθετε στο Παρίσι. Πόσο Έλληνες μπορούν να είναι οι Έλληνες της διασποράς και τι μπορούν να προσφέρουν στην πατρίδα μας Ελλάδα:

— Είναι ευρύτατα γνωστό το γεγονός ότι οι Έλληνες της διασποράς αποτελούν ένα κεφάλαιο για τον τόπο. Οπωσδήποτε. Αναμφισβήτητα. Αρκεί να αρχίσει κάποιος να αναμετρά το τι έχει γίνει δεξιά και αριστερά από Έλληνες σε διάφορα κράτη. Οι Έλληνες της διασποράς μπορούν να προσφέρουν πολλά πράγματα. Έξω από τους μεγάλους ευεργέτες, οι οποίοι έχουν προσφέρει πολλά και είναι γνωστό. Στην Αθήνα έχουμε ένα σωρό ιδρύματα.

Αλλά πέραν τούτου υπάρχει και το γεγονός ότι οι Έλληνες της διασποράς είναι εκείνοι που με κάποιο τρόπο εξασφαλίζουν την επαφή του τόπου μας με κάποια άλλη χώρα. Το γεγονός ότι βρίσκεται κάποιος εγκαταστημένος στην Αίγυπτο ή στη Γαλλία ή στη Αμερική και εργάζεται και υποτίθεται ότι είναι ευφήμως γνωστός, είναι κάτι το οποίο αντανακλά και τη χώρα από την οποία προέρχεται. Από τη στιγμή που δημιουργούνται σχέσεις μεταξύ Ελλήνων που ζούνε στη Γαλλία και των Γάλλων, είναι κάτι το οποίο προωθεί και τις ελληνογαλλικές σχέσεις. Το ίδιο πράγμα γίνεται με τις ελληνοαιγυπτιακές σχέσεις. Υπάρχουν αναμφισβήτητα δεσμοί που δημιουργήθηκαν και είναι δεσμοί άρρηκτοι και πολύ έντονοι μεταξύ των Ελλήνων και των Αιγυπτίων.

Θα μιλήσω για την Αίγυπτο, γιατί στην Αίγυπτο υπήρχε μια ιδιαίτερη κατάσταση. Η ιδιαίτερη κατάσταση στην Αίγυπτο ήταν το γεγονός, ότι επειδή εκεί πέρα υπήρχαν πολλοί Έλληνες, οργανώθηκαν σε κοινότητες πολύ νωρίς. Αν υπάρχει κάποιος κοινοτικός θεσμός ο οποίος έχει ανθίσει στο εξωτερικό ήτανε αναμφισβήτητα οι κοινότητες της Αιγύπτου. Οι αναμνήσεις που έχω από την Κοινότητα Αλεξανδρείας είναι αναμνήσεις τις οποίες θα μπορούσα να αποκαλέσω συνταρακτικές.

Υπήρχαν σχολεία. Τελειώτατα. Τα σχολεία αυτά λειτουργούσαν με τη φροντίδα της Κοινότητας. Η Κοινότητα εφρόντιζε να βρει δασκάλους. Η Κοινότητα πλήρωνε τους μισθούς των δασκάλων. Και οι δάσκαλοι ήταν δάσκαλοι του ελληνικού κράτους, οι οποίοι είχανε διπλό μισθό. Είχανε το μισθό του ελληνικού κράτους και το μισθό που τους πλήρωνε η Κοινότητα. Ο Παπανούτσος για παράδειγμα ήτανε δάσκαλος στην Κοινότητα Αλεξανδρείας. Και πολλοί άλλοι ο Φτυαράς, ο Χαβιαράς... Οι οποίοι ήτανε αναμφισβήτητα αξιολογώτατοι άνθρωποι. Τα κοινοτικά σχολεία, ήτανε σχολεία επί πληρωμή. Οι γονείς πλήρωναν δίδακτρα. Αλλά αυτή ήταν η θεωρητική προσέγγιση του προβλήματος, διότι στην πραγματικότητα αν ένας γονιός δεν είχε αρκετά λεφτά δεν πλήρωνε εις το ακέραιον, πλήρωνε ένα μέρος των διδάκτρων και αν υποθεθεί ότι ο γονιός δεν είχε λεφτά, τα παιδιά του εσπούδαζαν τελειώς δωρεάν. Στα κοινοτικά σχολεία υπήρχε το μαθητικό συστίτιο. Υπήρχε το πρωινό ρόφημα, χωρίς καμία οικονομική επιβάρυνση. Υπήρχε κινηματογράφος, υπήρχε γυμναστήριο, στάδιο...

— Πότε ήρθατε στο Παρίσι;

— Στο Παρίσι ήρθα μόλις αποστρατεύθηκα από την ελληνική 13η μοίρα βομβαρδιστικών. Υπηρετήσα στρατιώτης στη Μέση Ανατολή. Τέλειωσα το Γυμνάσιο το 1942. Το 1943 επιστρατεύθηκα στην τότε Ελληνική Βασιλική Αεροπορία. Πήγα για ένα φεγγάρι στην Παλαιστίνη για να μάθω την τέχνη των όπλων και έπειτα στη 13η μοίρα βομβαρδιστικών που βρισκόταν στη Λυβική έρημο. Υπηρετήσα μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1945, και το 1946 ήρθα για να κάνω σπουδές στη Γαλλία. Προσωρινά...

— Είστε διευθυντής του Ελληνικού Σπιτιού, της Cité Universitaire, ή για να πούμε τα πράγματα πιο επίσημα του Ελληνικού Ιδρύματος της Διεθνούς Πανεπιστημιούπολης του Παρισιού, πείτε μου σας παρακαλώ πως λειτουργούν τα πράγματα;

— Θα σας κάνω ένα ιστορικό του σπιτιού. Το σπίτι χτίστηκε το 1932. Η χρηματοδότηση της ίδρυσης του σπιτιού εξασφαλίστηκε από ένα πανελλήνιο έρανο της διασποράς και της Ελλάδας. Ο κάθε μικροαστός κι ο κάθε νοικοκύρης ρωμήος, με τις κλασικές ελληνικές ευαισθησίες, "να σπουδάσουν τα παιδιά" έδωσε τον οβολόν του. Το αποτέλεσμα ήταν ότι αυτός ο έρανος εκάλυψε περίπου το 82% της δαπάνης, το 18% το έβαλε η ελληνική κυβέρνηση. Κι έτσι χτίστηκε το σπίτι. Όλα γίνανε με την πρωτοβουλία του Νικολάου Πολίτη που ήτανε τότε πρόεδρος της Ελλάδος, καθηγητής εδώ στο Παρίσι, γνωστός διεθνολόγος, πρόεδρος για μια περίοδο, της Κοινωνίας των Εθνών στη Γενεύη. Χτίστηκε και σύμφωνα με ένα δωρητήριο συμβόλαιο εδωρήθη στο γαλλικό Πανεπιστήμιο με τον όρο να φιλοξενεί εσαεί τους Έλληνες φοιτητές. Παλιά ήταν μόνον "αρρένων". Διότι την εποχή εκείνη στην ελληνική νοοτροπία εκείνο που προείχε ήταν να σπουδάσει το αγόρι. Το κορίτσι μάθαινε να κεντάει, μάθαινε πισωβελονιά και ενδεχομένως να πλέκει και να μαγειρεύει.

— Και πότε έγινε η αλλαγή;

— Τότε που έφθασε ο Γεωργούλης διευθυντής. Το 1963. Το 1946 είχα έρθει εδώ ως φοιτητής. Έζησα το ίδρυμα από τη φοιτητική πλευρά. Λοιπόν το ίδρυμα διαθέτει 75 δωμάτια, μονόκλινα και δίκλινα, τα οποία φιλοξενούνε τώρα αγόρια και κορίτσια, παντρεμένους και ανύπαντρους. Έχουμε και τρία studios duplex για τρία ζευγάρια με νεογνό.

Το νοίκι εδώ είναι από τα πιο φθηνά που έχει η Πανεπιστημιούπολη. Είναι 1750 γαλλικά φράγκα το μήνα για ένα μονόκλινο δωμάτιο. Το δωμάτιο έχει ένα νιπτήρα με ζεστό νερό και κρύο, ένα πυγολουτήρα, κοινώς μπιντέ και υπάρχουν σε κάθε όροφο κοινόχρηστες τουαλέτες και ντους.

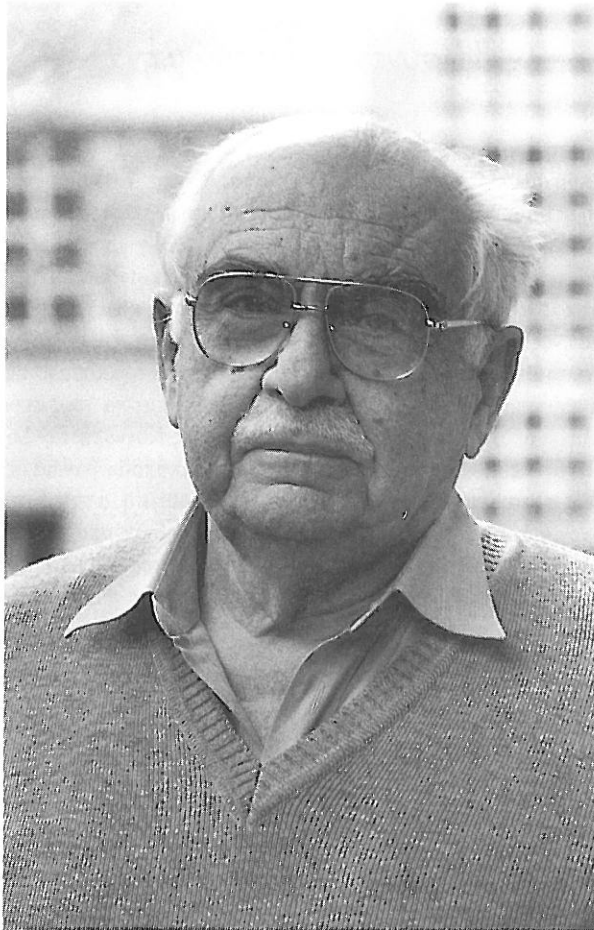
Εννοείται ότι η θέρμανση και το ηλεκτρικό είναι εξασφαλισμένα καθώς και η καθαριότητα. Αυτά όλα πληρώνονται συνολικά 1750 φράγκα. Το ίδρυμα κλείνει τον προϋπολογισμό του με μια κρατική επιδότηση, η οποία προέρχεται από το ελληνικό κράτος και είναι 600.000 γαλλικά φράγκα το χρόνο.

Οι φοιτητές έχουν το δικαίωμα ως υπήκοοι χώρας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να παίρνουν από το γαλλικό κράτος επίδομα ενοικίου (allocation logement), το οποίο είναι γύρω στα 600 φράγκα το μήνα.

Για την εισδοχή στο Ελληνικό Ίδρυμα της Διεθνούς Πανετημιούπολης του Παρισιού, υπάρχουν ορισμένοι κανονισμοί, οι οποίοι, αναγκαστικά, εναρμονίζονται με τους κανονισμούς της γαλλικής διοίκησης. Το κατώτερο όριο σπουδών από το οποίο μπορεί να αντιμετωπίσει κανένας το ενδεχόμενο της εισδοχής είναι η εγγραφή στο πρώτο έτος του δευτέρου κύκλου (licence). Από κει κι ύστερα οι Έλληνες, εφόσον έχουν ένα Σπίτι Ελληνικό, είναι όλοι υποχρεωμένοι να κάνουν την αίτησή τους στο Ελληνικό Σπίτι και από τη στιγμή που θα γίνουν δεκτοί μπορούν να μείνουν σε άλλα σπίτια επ' ανταλλαγή, έτσι που να μην δημιουργούνται γκέτο και κονάκια μονοεθνών, αλλά να είναι μάλλον οι κοινότητες πολυεθνικές. Αυτό είναι κάτι το πολύ σημαντικό. Ξέρετε όταν

πάει κανείς πλάι σ' έναν μαύρο ή σ' έναν κίτρινο να κάνει ντους ή να πάει στη τουαλέτα, χωρίς να γίνει καμιά ιδιαίτερη προσπάθεια συμπεραίνει ότι όλοι μας έχουμε τις ίδιες ανάγκες. Συνεπώς περιττό να γίνουμε μεγάλοι λόγοι και λογύδρια εναντίον του ρατσισμού. Είναι μια πάγια πολιτική σ' όλη τη Διεθνή Πανεπιστημιούπολη, να υπάρχει μια επαφή μεταξύ των διαφόρων εθνικοτήτων και νοοτροπιών. Όσο για την επιλογή έχω να σας πω τα εξής. Από τη στιγμή που διορίστηκα, ζήτησα επίμονα και θεσμοθετήθηκε μια επιτροπή εισδοχών διότι είναι αφενός πολύ δύσκολο να κρίνεις έναν άνθρωπο μέσα από ένα μάτσο τυπωμένα χαρτιά. Παρόλο που γυρεύουμε ένα σωρό πληροφορίες και πιστοποιητικά για να μορφώσουμε μια γνώμη όσο το δυνατόν πληρέστερη και λεπτομερέστερη για την υποψηφιότητα ενός ανθρώπου. Αφετέρου με το να είναι ένας άνθρωπος που θα κρίνει μπορεί να πέσει σε μια στιγμή που να έχει δυσπεψία, να έχει τα νεύρα του, να έχει παραπάνω ανδρεναλίνη από τα επινεφρίδια... τα πράγματα γίνονται ακόμη δυσκολότερα. Γι' αυτό καλύτερα να υπάρχει μια συλλογική κρίση. Είμαστε λοιπόν μια εξαμελής επιτροπή η οποία αποτελείται από δύο εκλεγμένους αντιπροσώπους των κατοίκων του σπιτιού, δύο γάλλους πανεπιστημιακούς, ανώτερους διοικητικούς υπαλλήλους της Πανεπιστημιούπολης, έναν αντιπρόσωπο των ελληνικών διπλωματικών αρχών και από τον διευθυντή του Ελληνικού Σπιτιού. Ο καθένας μας βάζει έναν βαθμό. Οι έξι βαθμοί έχουν το ίδιο βάρος. Βγαίνει ένας μέσος όρος και 24 ώρες μετά από την κρίση τοιχοκολλείται ένας κατάλογος κι ο κάθε υποψήφιος ξέρει σε ποια σειρά βρίσκεται και ανάλογα με τον αριθμό των θέσεων ικανοποιείται.

— Υπήρξατε καθηγητής της Οργανικής Φυσικοχημείας στο Πανεπιστήμιο Pierre et Marie Curie, Paris VI. Πως ήταν αυτή η πορεία; Μπορεί ένας μέτοικος να ανέβει εύκολα τα σκαλοπάτια της γαλλικής Πανεπιστημιακής ιεραρχίας;



Κωνσταντίνος Γεωργούλας : ...να ενσωματωθούν όλα τα ελληνικά στοιχεία γύρω από την Κοινότητα.

photo : G. A.- B.

— Η απάντηση από τη δική μου τη σκοπιά είναι ναι, αλλά χρειάζεται να δουλέψεις. Η πορεία ποτέ δεν είναι εύκολη σ' αυτό το χώρο, και τον καιρό που ξεκίνησα εγώ τα πράγματα ήταν πιο δύσκολα. Δεν μπορούσες ως ξένος να μεις σ' ένα κύκλωμα που υποτίθεται πως ήταν αυστηρά περιορισμένο στους γάλλους δημοσίους υπαλλήλους. Δεν ήταν πια θέμα κατά πόσον είχες ή δεν είχες να πεις πράγματα στο γνωστικό αντικείμενο, το οποίο σε απασχολούσε. Ήταν κυρίως το θέμα να μεις στο κύκλωμα του δημοσιουπαλληλισμού. Εγώ ξεκίνησα και έκανα μια grande école ύστερα από έναν διαγωνισμό φοβερό και τρομερό, όπως είχανε την εποχή εκείνη αυτές οι σχολές. Τέλειωσα την Ανωτάτη Σχολή Χημείας και πήρα ένα δίπλωμα Χημικού Μηχανικού. Παράλληλα ετοίμασα και το πτυχίο Φυσικών Επιστημών και έκανα και ένα doctorat d'Etat. Για να κάνω το doctorat d'Etat ήμουν υποτρόφος του Εθνικού Κέντρου Επιστημονικών Ερευνών (CNRS).

Όταν έγινα διευθυντής ερευνών στο CNRS, είχα ταυτόχρονα και τη διεύθυνση ενός εργαστηρίου στο Πανεπιστήμιο Pierre et Marie Curie, και έκανα μαθήματα στο Πανεπιστήμιο Paris VI και στο Πανεπιστήμιο Paris VII. Τώρα τα πράγματα έχουν γίνει πιο προσιτά. Το γαλλικό Πανεπιστήμιο έχει αντιληφθεί ότι έχει ανάγκη από ξένους που έχουν κάτι να πουν. Αλλά σε κάθε τέτοια περίπτωση χρειάζεται δουλειά.

— Υπήρξατε επίσης πρόεδρος του παρισινού παραρτήματος μιας άλλης Fondation της Fondation pour la Culture Hellénique (Ίδρυμα Ελληνικού Πολιτισμού). Τι απέγινε αυτή η Fondation φάντασμα, που τόσο στομφωδώς αναγγέλθηκε η ίδρυσή της; Ποιες εκδηλώσεις πραγματοποίησε στη βραχύβια ύπαρξή της;

— Το πράγμα ξεκίνησε με μια μεγαλειώδη σκέψη και μ' ένα όραμα του Γιάννη Γιωργάκη. Ο άνθρωπος αυτός είχε σκεφθεί ότι η Ελλάδα θα έπρεπε να εκμεταλλευθεί όλο το πολιτιστικό κεφάλαιο το οποίο διέθετε για να μπορέσει να βελτιώσει την εικόνα της στο διεθνή χώρο. Όταν βλέπει κανείς τις προσπάθειες που γίνονται από τα μεγάλα κράτη για τις πολιτιστικές εκδηλώσεις, καταλαβαίνει ότι είναι πράγματα που δεν μπορεί να τα αντιμετωπίσει κανείς με το τρία και ρούπι. Είναι από τα πράγματα τα οποία ή το παίζεις ή δεν το παίζεις. Και ο Γιωργάκης είχε ακριβώς αυτήν την προοπτική και έτσι το ξεκίνησε. Η ίδρυση του Ιδρύματος Ελληνικού Πολιτισμού έγινε με ομόφωνη γνώμη της Βουλής των Ελλήνων. Δεν μιλάμε για πλειοψηφία, αλλά για ομοφωνία. Και ξεκίνησε το πράγμα. Το '93 για πρώτη φορά ήρθε εδώ ο Γιωργάκης και άρχισε να βρίσκει ανθρώπους για να τους ευαισθητοποιήσει στους σκοπούς του Ιδρύματος και μεταξύ των οποίων κατέληξε και σ'εμένα. Κατά κάποιο τρόπο μας παρέσυρε πέντε-δέκα ανθρώπους σε μία περιπέτεια. Τη Δάφνη Γόντικα, αρχαιολόγο που τώρα είναι καθηγήτρια στο Πανεπιστήμιο του Littoral, την Καίτη Τσεκίνη και ορισμένους

άλλους. Μας παρέσυρε λοιπόν για να συγκροτήσουμε αυτό το παράρτημα. Το συγκροτήσαμε, ψάξαμε, βρήκαμε εντευκτήριο και τα εγκαίνια έγιναν από τον ίδιο τον Κώστα Σημίτη τον Μάη του '95. Εν τω μεταξύ ο Γιωργάκης είχε πεθάνει και τον διαδέχτηκε ο Μιχάλης Σακελλαρίου, γνωστός βυζαντινολόγος καθηγητής. Από κει κι ύστερα αλλάζει κάπως η αντιμετώπιση της πολιτείας απέναντι στο Ίδρυμα, ίσως επειδή τρομάζανε μπροστά στα έξοδα ενός μηχανισμού ο οποίος ξόδευε πολλά λεφτά γιατί ήταν το Λονδίνο, το Βερολίνο, το Παρίσι, η Οδησός. Τρομάζανε μπροστά στα λεφτά που απαιτούνταν γι' αυτήν την υπόθεση. Άρχισε πια το όραμα να αλλάζει στόχο. Δεν ήταν πια το θέμα της πολιτιστικής προβολής, αλλά ανάγκες πιο ταπεινές, πολύ σημαντικές κι αυτές, αλλά δεν είναι ο κύριος στόχος για τον οποίο είχε γίνει το Ίδρυμα. Δηλαδή να μαθαίνουνε τα παιδιά των Ελλήνων παροίκων στα ξένα, ελληνικά. Μα αυτό δεν είναι, κατά τη γνώμη μου, μέσα στους αντικειμενικούς σκοπούς του Υπουργείου Εξωτερικών, αλλά του Υπουργείου Παιδείας. Αν υποθεθεί ότι ο μόνος σκοπός είναι να διδάξουμε ελληνικά, να το κάνουμε, με τη διαφορά ότι δεν ήταν αυτός ο αρχικός σκοπός. Σκοπός ήτανε να δημιουργηθούνε επαφές και με κάποιο τρόπο να επωφεληθεί από τις πολιτιστικές δραστηριότητες η πολιτική της Ελλάδας. Εκεί τα πράγματα αλλάζανε. Άλλαξε και το νομοσχέδιο, άλλαξαν οι διευθύνσεις και το Ίδρυμα Ελληνικού Πολιτισμού άλλαξε ονομασία και έγινε Ελληνικό Ίδρυμα Πολιτισμού. Μη γελάτε. Διότι είναι από τα πράγματα τα πολύ σημαντικά. Διότι ένα Ίδρυμα που ασχολιόταν με τον ελληνικό πολιτισμό, υποτίθεται ότι τώρα είναι ένα Ελληνικό Ίδρυμα το οποίο ασχολείται με τον πολιτισμό όλου του κόσμου. Δηλαδή ουσιαστικά ό,τι προβλήματα είχαμε με τον ελληνικό πολιτισμό τα λύσαμε και τώρα μπορούμε να ασχοληθούμε με τα προβλήματα του πολιτισμού της Εξωτερικής Μογγολίας, φερ' ειπείν. Χωρίς να έχω κανένα λόγο ούτε επικριτικό ούτε κολακευτικό για τον πολιτισμό της Εξωτερικής Μογγολίας, τον οποίο μέχρι ενός σημείου αγνοώ. Από κει κι ύστερα τα πράγματα συρρικνώθηκαν παραπάνω και από απόψεως πιστώσεων.

Έγιναν πάντως κάποιες εκδηλώσεις από το Ίδρυμα, οι οποίες ήτανε σημαντικώτατες. Έγινε η έκθεση φωτογραφιών της Βούλας Παπαϊωάννου, με πρωτοβουλία και επιμέλεια της Καίτης Τσεκίνη. Αυτή, λοιπόν, η έκθεση κυκλοφόρησε και μεταφέρθηκε στο Λονδίνο, στο Βερολίνο και στην Αθήνα. Έγινε μια ημερίδα για τα Μουσεία της Αθήνας στο Λούβρο. Πεντακόσιοι άνθρωποι στο αμφιθέατρο του Λούβρου επί μία ημέρα μιλούσανε για τα Μουσεία της Αθήνας. Έγινε η εκδήλωση του Κορρέ για τον Παρθενώνα. Έγινε η έκθεση με τις γιγαντοαφίσσες του Γιώργου Βακιρτζή, αλλά και πράγματα που έγιναν και τα οποία δεν ήτανε τόσο εμφανή.

Δεν έγινε όμως ποτέ στελέχωση του παραρτήματος για να μπορέσει να ανταπεξέλθει στην αποστολή του. Τα πράγματα περιορίστηκαν αρκετά και πέρσι τον Ιούνιο κλείσαμε το παράρτημα. Το παράρτημα λειτουργήσε ως σύλλογος μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα (association loi de 1901), ο οποίος διαλύθηκε. Και σύμφωνα με την καινούργια νομοθεσία είμαι εγώ τώρα αντιπρόσωπος, εδώ στο Παρίσι, του Ελληνικού Ιδρύματος Πολιτισμού που εδρεύει στην Αθήνα.

— Δείχνετε ενδιαφέρον για την Ελληνική Κοινότητα Παρισιού και Περιχώρων. Έχετε μάλιστα προεδρεύσει σε γενικές συνελεύσεις της. Ποια είναι η άποψή σας για την Κοινότητα και τι ρόλο μπορεί να παίξει;

— Σας είχα μιλήσει προηγουμένως για την Κοινότητα Αλεξανδρείας. Εγώ είμαι άκρως ευαισθητοποιημένος με τον κοινοτικό θεσμό και βρίσκω ότι είναι ο θεσμός που ίσως έχει κρατήσει ζωντανή και την Ελλάδα. Διότι τον καιρό της Τουρκοκρατίας υπήρχε κάποια στοιχειώδης κοινοτική οργάνωση, για να μπορέσουνε οι άνθρωποι να

τα φέρουνε βόλτα. Βρίσκω ότι οι κοινότητες είναι κάτι το τελείως απαραίτητο. Έχω την εντύπωση όμως ότι στο Παρίσι τα πράγματα είναι πιο δύσκολα από αλλού για τον απλούστατο λόγο ότι το Παρίσι είναι ένας χώρος πολύ αφομοιωτικός. Δηλαδή η επίδραση της παρισινής κοινωνίας είναι τέτοια που οπωσδήποτε αφομοιώνει τους ανθρώπους και χωρίς να αμφισβητήσω, σε καμία στιγμή, την ελληνικότητα των Ελλήνων παροίκων στο Παρίσι, έχουνα, ασυζητητί, οι άνθρωποι του κόσμου τις έλξεις και συνεπώς είναι δύσκολο να τους πολώσεις και να τους προσανατολίσεις προς το Ελληνικό Σπίτι, το Σπίτι της Κοινότητας. Συνεπώς είναι κάτι το οποίο πρέπει να το πιστεύει κάποιος βαθειά μες την καρδιά του για να το κάνει. Υπάρχει μια υποθήκη στην Κοινότητα Παρισιού. Μια υποθήκη που δημιουργήθηκε από τη στιγμή που, αν θέλετε να χρησιμοποιήσω μια ορολογία κάπως προκλητική, "ο καλός κόσμος" τραβήχτηκε και άφησε την Κοινότητα σε κάποιες "μάζες" μη ανήκουσες στον "καλό κόσμο".

— Το λέτε βάζοντας τον καλό κόσμο σε εισαγωγικά...

— Ναι. Θέλω να σας πω πως υπάρχουν άνθρωποι που σου λένε "Α! τι να πάω να κάνω εκεί πέρα!" Δεν είναι έτσι τα πράγματα. Έχω την εντύπωση ότι υπήρξαν άνθρωποι αξιολόγοι οι οποίοι ήτανε και χορηγοί και ευεργέτες της Κοινότητας. Η παροικία εδώ πέρα έχει μια προϊστορία δεν γεννήθηκε χτες. Θέλω να σας πω ότι η κεντρική προσπάθεια που πρέπει να γίνει είναι να ενσωματωθούνε όλα τα ελληνικά στοιχεία γύρω από την Κοινότητα.

— Και ο "καλός κόσμος";

— Και ο εντός εισαγωγικών καλός κόσμος. Διότι ουσιαστικά και αυτοί Έλληνες πάροικοι είναι.

Έχω ζηήσει κάτι καταστάσεις, κάτι συνεδριάσεις και κάτι καυγάδες πάνω στο "Οι φίλοι του Ελληνικού Σπιτιού" και κάτι τέτοια παραμύθια. Δεν τα καταλαβαίνω. Με εξοργίζει κομματάκι αυτή η αντιμετώπιση των πραγμάτων.

Εκείνος που τα είχε καταφέρει καλά, και δεν το λέω σαν κριτική στο Ροβήρο τον οποίο αγαπώ ιδιαίτερα, ήτανε ο Αριστείδης Ζίζικας, ο οποίος είχε καταφέρει να ενσωματώσει ένα μεγάλο μέρος της παροικίας. Είναι μια προσπάθεια η οποία πρέπει να εξακολουθήσει να γίνεται.

— Ξέρετε ότι υπάρχει μια διαμάχη μεταξύ του Γραφείου Εκπαίδευσης και της Ελληνικής Κοινότητας για τα ελληνικά σχολεία του Παρισιού, τα οποία η Ελληνική Κοινότητα ίδρυσε και στήριξε τόσα χρόνια. Εσείς τι θέση παίρνετε σ' αυτό το ζήτημα;

— Έχω την εντύπωση ότι η διαμάχη μπορεί πολύ εύκολα να ξεπεραστεί. Δεν είναι μια διαμάχη ουσιαστική. Πολλές φορές είναι ευαισθησίες ατόμων. Είμαι βέβαιος πως εφόσον όλος ο κόσμος εργάζεται για τον ίδιο σκοπό δεν είναι δυνατόν να υπάρχει διαμάχη. Αλλά αν ο καθένας θέλει να δίνει την εντύπωση ή να νομίζει ο ίδιος ότι χωρίς αυτόν δεν μπορεί να γίνει τίποτα, είτε Κοινότητα λέγεται είτε Εκπαιδευτικός Σύμβουλος λέγεται είτε οτιδήποτε άλλο, εκεί πέρα οπωσδήποτε δημιουργούνται προβλήματα. Θα πρέπει ο καθένας να πεί "Ξέρεις έχω την ανάγκη τη δική σου όπως κι εσύ έχεις την ανάγκη τη δική μου". Δεν νοείται να γίνει μια προσπάθεια σ' αυτό το χώρο ανεξάρτητα από την ελληνική κυβέρνηση και ανεξάρτητα από τη διπλωματική αντιπροσωπεία της Ελλάδας στη Γαλλία. Επίσης δεν μπορεί η Πρεσβεία να μεταβληθεί σε οργανωτικό φορέα που να μαζεύει τα παιδιά των παροίκων για να τα διδάξει ελληνικά. Και η Πρεσβεία χρειάζεται τη Κοινότητα και η Κοινότητα χρειάζεται την Πρεσβεία.



Τη συνέντευξη πήρε ο Γιώργος Αλεξανδρινός-Μπιζούρας

Οι χαρακτήρες του Θεόφραστου ὁ εἴρων

Πρόκειται για ένα από τα γνωστότερα αρχαία κείμενα και το γνωστότερο από τα έργα του Θεόφραστου. Από αυτό εμπνεύστηκε ο La Bruyère τους δικούς του *Caractères*, 2.000 χρόνια αργότερα.

Ο Θεόφραστος ήταν μαθητής του Αριστοτέλη και συνεχιστής του έργου του στο Λύκειο. Στους *Χαρακτήρες*, που έγραψε σε μεγάλη ηλικία, περιγράφει, με πολλή ειρωνία, 30 τύπους Ελλήνων από τους πιο φαύλους που γνώρισε στα χρόνια που έζησε στην Αθήνα. Σίγουρα, ο κάθε *χαρακτήρ* αντιστοιχεί και σε κάποιον γνωστόν Αθηναίο της εποχής του. Όπως γράφει στον πρόλόγό του, "πάντα απόρησα –και απορώ ακόμα– πώς γίνεται να έχουν όλοι οι Έλληνες την ίδια παιδεία και να μη συμπεριφέρονται όλοι με τον ίδιο τρόπο". Και κάθεται ο άνθρωπος και κάνει το πορτρέτο 30 *φαύλων* — 30 παραδείγματα προς αποφυγήν, όπως λέει — που, αν ψάξουμε καλά στην ελληνική κοινωνία, θα τους βρούμε και σήμερα. Γιατι σε κάθε κληρονομιά υπάρχουν, δυστυχώς, και αρνητικά κατάλοιπα. Γι' αυτό, με τους *Χαρακτήρες* διδάσκονταν Ηθική τα παιδιά στα σχολεία της Βυζαντινής εποχής.

Το έργο του Θεόφραστου δεν καυτηριάζει μόνο πρόσωπα και πράγματα αλλά μας δίνει και μια γλαφυρή εικόνα των σηνηθειών στην οικογένεια και στην κοινωνία των Αθηναίων του 4ου αιώνα που, όπως φαίνεται, άρχισαν να απομακρύνονται από τον *χρυσό 5ο αιώνα* του Περικλή. (Αν και ο Αριστοφάνης μας βεβαιώνει για το αντίθετο). Στο πρώτο κεφάλαιο περί *Είρωνείας*, περιγράφεται ο υποκριτής που θα μπορούσαμε να τον ονομάσουμε και **σουπιά**.

Ιδού το κείμενο:

«*Είρωνεία* είναι — αν την πάρουμε σαν τύπο συμπεριφοράς — το να προσποιείσαι συνέχεια, με το χειρότερο τρόπο, τόσο στις πράξεις σου όσο και στα λόγια (ἐπί τό χειρὸν πράξεων και λόγων). Και ιδού τι σοί άνθρωπος

είναι ο *είρων*. Θα πάει να κάτσει χαμογελαστός δίπλα στον εχθρό του για να του κάνει τον φίλο. Θα επαινεί τους παρόντες που σκυλόβριζε λίγο πριν, πίσω από την πλάτη τους (*λάθρα*). Και τον αντίδικο που έχασε τη δίκη, θα τρέξει να τον συλλυπηθεί (*συλλυπηθῆναι*) και μάλιστα θα ζητήσει και συγνώμη που τον πήγε στο δικαστήριο για δυσφήμιση (*καί συγγνώμην δέ ἔχειν τοῖς αὐτόν κακῶς λέγουσιν*) και δεν κρατάει κακία για όσους τα βάζουν μαζί του. Κι' αν έκανε κακό σε κανένα και τον βλέπει να θυμώνει και να διαμαρτύρεται, σπεύδει να τον καθησυχάσει. Και σ' αυτόν που θα του φωνάζει να βγει αμέσως έξω, θα του μηνύσει να ξανάρθει. Και δε μιλάει ποτέ για τις συμφωνίες που έκλεισε. "Το σκέφτομαι ακόμα", θα λέει, "μολις τώρα έφτασα", "δεν πρόλαβα", "χάλια ήμουνα". Αν πουλήσει τίποτα στην αγορά και τον ρωτήσεις, θα σου πει "μπα, τίποτα δεν πούλησα", κι αν δεν πουλήσει, θα σου πει πως τα πούλησε όλα. "Ό,τι και ν' ακούσει, θα κάνει πως δεν άκουσε τίποτα. "Ό,τι και να δει θα κάνει πως δεν είδε. Κι' αν δε μπορεί να κάνει αλλιώς, θα πει πως δεν θυμάται. Σ' άλλη περίπτωση, θα πει "θα το σκεφτώ", "άλλοτε" δεν ξέρω", "άλλοτε" απορώ" κι' "άλλοτε" ναι, κι εγώ πάντα έτσι νόμιζα". Με δυό λόγια, είναι άσσος στο να βρίσκει εκφράσεις σαν κι αυτές, "Δεν έχω ακόμα πιστεί" (*οὐ πιστεύω*), "Δεν νομίζω, βρε αδερφε" (*οὐχ ὑπολαμβάνω*), "Εκπλήσσομαι", (*ἐκπλήττομαι*), "Καλέ αυτός άλλαξε πολύ, έτσι που μου τα λες. Άλλα μου έλεγε τότε. Τι περίεργο...Σώπα, μη μου λες! Δυσκολεύομαι να σε πιστέψω, αδύνατον να τον κατακρίνω! Μήπως βιάζεσαι πολύ να δώσεις πίστη σε όλα αυτά:"

Να τι είδους λόγια (φωνές), κόλπα (πλοκές) και παλλιλογίες να περιμένεις από τη **σουπιά**. Από κάτι τέτοιους επίβουλους και διπλοπρόσωπους να φυλάγεις περισσότερο κι' απ' τις έχιδνες...»

P. M.

(Στο επόμενο: **Ο Κόλαξ**)

ΕΤΗΣΙΟΣ ΧΟΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΠΑΡΙΣΙΟΥ ΚΑΙ ΠΕΡΙΧΩΡΩΝ

BAL ANNUEL DE LA COMMUNAUTÉ HELLÉNIQUE DE PARIS ET DES ENVIRONS

22 avril 2000 • 20h00

participation aux frais : 200 FF, boissons non comprises • orchestre

SALLE DES FETES DE LA MAIRIE DU 14^e ARRONDISSEMENT

12, rue Durouchoux • 75014 PARIS • Métro : Mouton Duvernet

Η Πούλια κι ο Αυγερινός

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν ένας βασιλιάς και μια βασίλισσα και είχανε ένα κοριτσάκι και το λέγανε Πούλια. Μια ημέρα επέθανε η μάνα της Πούλιας κι ο βασιλιάς επαντρεύτηκε κι επήρε άλλη γυναίκα, πού δεν αγαπούσε τήν Πούλια, γιατί ήτανε όμορφη. Μια ημέρα είπε στο βασιλιά η βασίλισσα να πουλήσουνε την Πούλια για να πάρουνε πολλά λεφτά, που ήτανε τόσο όμορφη. «Και τι τη θέλουμε; έλεγε η βασίλισσα. Ίσια που τρώει το ψωμί χάρισμα». Για να την τρώεται η βασίλισσα, το αποφάσισε ο βασιλιάς και την έβαλε στο κατώι και τήνε τάιζε κάμποσες μέρες καρύδια, σύκα και κάθε λογής γλυκίσματα, να παχύνει, να τη μοσχοπουλήσουν. Η Πούλια τα έβλεπε όλα αυτά και δεν ήξερε γιατί της κάνουνε τόσα. Τα έβλεπε κι ο Αυγερινός, που ήτανε γιος της δεύτερης γυναίκας και απορούσε. Αγαπούσε πολύ την Πούλια, την αδερφούλα του. Μια μέρα άκουσε και έλεγε η μάνα του στο βασιλιά, πως ήθελε η ώρα να πουλήσουνε την Πούλια. Ήτανε μια γειτόνισσα, μια γριά, και της το είπε ο Αυγερινός, πως θα πουλήσει η μάνα του την Πούλια, και τη ρώτησε τι να κάμει να τη γλιτώσει. Εκείνη του είπε: «Άκουσε, παιδί μου! την ημέρα που η μάνα σου θα βγάλει την Πούλια να την πουλήσει, εκεί που θα τη χτενίζει, να της αρπάξεις τις κορδέλες, που βάνει στα μαλλιά της και να φύγεις. Άμα σας φτάσει η μάνα σου, να τις πετάξεις οπίσω, κι έπειτα άμα σας φτάσει πάλι, να πετάξεις το χτένι οπίσω σας». Του 'δωσε έπειτα κομματάκι αλάτι σ' ένα χαρτί και του είπε: «Τελευταίο να πετάξεις το αλάτι». Άμα του είπε αυτά, έφυγε ο Αυγερινός και πήγε στο παραθύρι που ήτανε η Πούλια και τα φανέρωσε όλα και της είπε: «Μη φοβήθεις όμως, κι εγώ θα σε γλιτώσω. Την ημέρα που θα σε βγάλει η μάνα μας να σε χτενίσει, εγώ θα σου πάρω τις κορδέλες σου και συ θα με κυνηγάς να μου τις πάρεις, και τα άλλα είναι δική μου δουλειά».

Άμα η βασίλισσα έβγαλε την Πούλια να τη χτενίσει για να την πουλήσει, ο Αυγερινός της πήρε τις κορδέλες της. Εκείνη έκανε πως τότε κυνηγούσε το γύρω - γύρω στο σπίτι. Η βασίλισσα της έλεγε: «Έλα οπίσω, μάτια μου, και σου αγοράζω άλλες». «Δεν τις θέλω. Εγώ τις δικιές μου θέλω». Έκανε τάχα τη θυμωμένη η Πούλια. Έτσι εφτάσανε στο περιβόλι. Ο Αυγερινός της έλεγε: «Αν με φτάσεις πάρ'τες». Έτσι έκαναν πως παίζουνε κι εβγήκανε στο δρόμο. Άμα εμακρύνανε, ετότες το εκατάλαβε η βασίλισσα πως φεύγουνε, κι αρχίνησε να τρέχει και να φωνάζει: «Ελάτε οπίσω παιδιά μου, καμάρια μου». Τα παιδιά εβουλώσανε τ'αυτιά τους να

μήν την ακούνε. Ωσπου ελιγώσανε από το τρέξιμο. Ετότες ο Αυγερινός επέταξε τις κορδέλες της Πούλιας για να μην τους φτάσει η βασίλισσα, που τους εκυνηγούσε. Στη στιγμή απέραντος κάμπος εβγήκε οπίσω τους. Στο άλλο μέρος η μητέρα εφανότανε σα μαύρη κουκίδα. Στη στιγμή όμως επέρασε τον κάμπο και παρά λίγο θα τα τσάκωνε, αν ο Αυγερινός δεν επετούσε οπίσω το χτένι. Αμέσως εβγήκε όσος απέραντο οπίσω τους, και η μητριά εχάθηκε, και τα παιδιά λογωμένα εκάτσανε να ξαναπάνουν. Αλλά πάλι στη στιγμή η μητριά εβγήκε οπίσω τους και θα τα έπιανε, αν ο Αυγερινός δεν επετούσε το αλάτι, που του 'χε δώσει η γειτόνισσα. Και στη στιγμή λίμνη απέραντη απλώθηκε γύρω από τα παιδιά. Η μητριά εβγήκε στα κύματα, μα δεν εμπορούσε να περάσει. Τα παιδιά εφτάσανε σ' ένα λιβάδι. Ο Αυγερινός εδιψάσε. «Πούλια, διψώ. — Βαστάξου ώσπου να πάμε σε κανένα πηγάδι — Πούλια, δε βαστάω,

διψώ». Βλέπει ένα πάτημα από μοσχάρι. «Θα πιω, Πούλια. — Όχι! γιατί θα γένεις μοσχάρι». Εβήγαναν, βλέπει ένα πάτημα από αρνί. «Πούλια, θα πιω, δε βαστάω. — Όχι! γιατί θα γένεις αρνάκι!». Μα πριν τότε κρατήσει η Πούλια, έσκυψε κι ήπια και γίνηκε αρνάκι.

Η Πούλια επήρε το αρνάκι της και προβατώντας όλη μέρα εφάσε στο βασιλικό πηγάδι. Έβγαλε νερό, ήπια εκείνη, επότισε και το αρνάκι της. Κοντά στο πηγάδι ήτανε μια γούρνα και κοντά στη γούρνα ένα κυπαρίσι. Ανέβηκε η Πούλια απάνου. Το αρνάκι της έθωσκε εκεί το γύρω, που ήτανε γρόττα. Σε λίγο φέρνουνε τ' άλογα του βασιλιά να τα ποτίσουνε. Τα άλογα βλέπουνε τον ίσκιο της Πούλιας μες τη γούρνα και δεν ήθελαν να πιούνε. Πάνε οι σταβλάτορες (=ιπποκόμοι), το λένε του βασιλιά. Ο βασιλιάς δεν το πίστεψε. — «Θα πάω να ιδώ κι εγώ μοναχός μου». Επήρε τ' άλογα να πάει να τα ποτίσει, και τ' άλογα εσκύψανε να πιουν, και είδανε τον ίσκιο και σκιαχτήκανε και δεν ηθέλανε να πιούνε. Σκύφτει κι ο βασιλιάς μες στη γούρνα και τι να ιδεί! Μια όμορφη κόρη να κάθεται απάνου στο κυπαρίσι. Χίλια της είπε, γίλια της έταξε, και δεν εκατέβηκε. Τότες ο βασιλιάς πάει και το λέει σε μια γριά και της λέει: «Αν είσαι ικανή να την κατεβάσεις, θα σε κάμω πλούσια».

Επήρε η γριά μια σκάφη και μια κρησάρα (=κόσκινο), ένα γουρουνί κι αλεύρι και πήγε κοντά στη θρύστη για να ζυμώσει. Έβαλε ανάποδα τη σκάφη και την κρησάρα, πήρε και το γουρουνί κοντά στο αλεύρι κι έκανε τάχατες πως θέλει να ζυμώσει. Η Πούλια



την είδε και της φώναξε, αποκεί που ήτανε καθισμένη:

— Άλλιώς γριά το κόσκισο, άλλιώς και το σκαριδι
και παρ' το γουρουνάκι σου να μη σου τρώει τ' αλεύρι
Της λέει: «παιδάκι μου, κατέβα παρακάτου και δεν ακούω».
«Ω!» είπε με το νου της η Πούλια. «Θα είναι κουφή η
κακομοίρα». Εκατέβηκε λοιπόν παρακάτου.

— Άλλιώς γριά το κόσκισο, άλλιώς και το σκαριδι
και παρ' το γουρουνάκι σου να μη σου τρώει τ' αλεύρι
«— Τι λες παιδάκι μου; Κατέβα παρακάτου και δεν ακούω».

Ωσπου τήνε κατέβασε μέχρι κάτω. Το βασιλόπουλο που ήτανε
κρυμμένο εκεί κοντά, την άρπαξε και
καθάλίκεψε στ' αλόγο του και τήνε
πήγε στο παλάτι. «— Το αρνάκι μου!
Το αρνάκι μου!» εφώναζεν η Πούλια.
Αμέσως ο βασιλιάς επρόσταξε και της
φέρανε το αρνί στο παλάτι. Μόλις την
είδε η βασίλισσα, τη φρόνησε και ήθελε
να τη χλάσει, γιατί ήτανε εφτά φορές
ομορφότερη από δαύτη.

Μια μέρα έλειπε ο βασιλιάς με
το βασιλόπουλο και η Πούλια με την
πεθερά της ετριγυρίζανε στο περιβόλι.
Όπως επερνούσανε δίπλα στο πηγάδι,
εσκούντηξε η βασίλισσα την Πούλια κι
έπεσε μέσα. Το βράδυ επήγε ο βασιλιάς με το βασιλόπουλο.
«— Που είναι η Πούλια;» ερωτήσανε. «Δεν ξέρω» είπε εκείνη
θυμωμένη. Το αρνάκι επήγαινε γύρω στο πηγάδι και μπελάζε
μ π ε έ, μ π ε έ. «Αυτό το αρνί, είπε η βασίλισσα, να μου κάνετε
τη χάρη να το σφάζετε. Δεν μπορώ να το ακούω. Μου 'φασε τ'
αυτιά». Για να μη γκρινιάζει, ο βασιλιάς είπε να το σφάζουν. Το
αρνάκι το εκατάλαβε κι άρχισε να μπελάζει. «— Μπεέ! μπεέ!



Πούλια, θα με σφάζουν. Μπεέ! Πούλια, φροχάνε τα μαχαίρια.
Μπεέ! Πούλια, μου βάζουν το μαχαίρι στο λαμμό. Δεν ακούεις»
«— Θεέ μου, είπε η Πούλια, δώσ' μου δύναμη να πάω να σώσω
τον αδερφό μου». Και με μιας επεταχτήριξε όξω από το πηγάδι.
«— Το αρνάκι μου, το αρνάκι μου». «— Σώπα, κυρά μου της λέει
ο βασιλιάς, και σου αγοράζω άλλο». «Δεν το θέλω το άλλο. Εγώ
θέλω το δικό μου».

Το ψήσανε κι εκατάσανε να φάνε. Η Πούλια δεν έφαγε, παρά
εμάζωξε όλα τα κόκαλα και τα 'βάλε σε μια στάμνα και τα 'θαψε
στο περιβόλι. Την άλλη αυγή εφύτρωσε μια νερατζιά μ' ένα νεράτζι.

Μόλις το είδε η βασίλισσα, εγύρνεψε να
το κόψουν. Πάει το βασιλόπουλο να το
κόψει, και το κλωνάρι με το νεράτζι
ψηλώνει που δεν το σώνει κανείς. Πάει
ο βασιλιάς και το κλωνάρι ψηλώνει.
Πάει η βασίλισσα, και το κλωνάρι
ψηλώνει, ψηλώνει, και τα άλλα
κλωνάρια χύνουνται να τις βγάλουνε
τα μάτια. «— Θα δοκιμάσω κι εγώ,
πεθερά μου, είπε η Πούλια. — Τόσο
επήγαινε και δεν το φτάσανε. Αχού
θέλεις, πήγαινε». Πάει η Πούλια και το
κλωνάρι με το νεράτζι πέφτει στα χέρια
της. «— Πιάσου σφιχτά, Πούλια» είπε

μια φωνή από το νεράτζι. Και ψηλώνει ψηλώνει. «— Έγχε γειά,
καλέ μου πεθερέ! Έγχε γειά, καλό μου βασιλόπουλο, είπε η Πούλια.
Στον κόσμο δε μπορούσα να ζήσω άλλο. Από τα χέρια της κακής
μητριάς, έπεσα στα χέρια της κακής πεθεράς». Και επήγαν στον
ουρανό και έγινανε αστέρια λαμπερά, ο Λυγερινός και η Πούλια.

Από το βιβλίο των εκδόσεων «Εκτός», Παρχαλθια του λαού μας, επιμέλεια του
συγγραφέα Γιώργου Ιωάννου, εικονογράφηση Ράλλης Κοψιδά.

Μικρές Αγγελίες

Georgia J. Kouvela, avocat aux Barreaux d'Athènes et de Paris. Νομικές
συμβουλές δωρεάν στο Ελληνικό Σπίτι.
Κλείστε ραντεβού τηλεφωνικώς: 01 56 69 18 80 και 01 69 83 11 37.

Zoë Frangopoulos, docteur en psychologie, psychanaliste, propose
gracieusement une consultation psychologique aux membres de la Communauté
qui le souhaitent, les mardis de 18h00 à 20h00, à la Maison de la Grèce. Prenez
rendez-vous au 01 44 09 82 08.

Ζητούνται προς ενοικίαση, δωμάτια, studios, διαμερίσματα δύο
δωματίων. Τηλέφωνο: 01 47 04 67 89.

Προσφορά εργασίας σε νέες κοπέλλες για να ασχολούνται με μικρά
παιδιά προσχολικής ηλικίας.
Τηλέφωνο: 01 47 04 67 89.

Νοικιάζεται στούντιο 35 τ. μ. καινούριο, επιπλωμένο με παρκέ. Το νοίκι
είναι 4.200 φράγκα το μήνα μαζί με τα κοινόχρηστα.
Τηλ.: 01 48 78 80 64.

Ο ποδοσφαιρικός σύλλογος **Αετός** καλεί τα Ελληνόπουλα που αγαπούν
το ποδόσφαιρο και θέλουν να συμμετάσχουν στην ομάδα να το
δηλώσουν τηλεφωνικώς και εγκαίρως στους υπεύθυνους:

Βαγγέλη Σταυρακαρίδη: 06 13 80 75 42
και Διονύση Τουπαράλακη: 01 45 23 00 43.

Πωλείται διαμέρισμα 55 τ. μ. Χώρος ενιαίος προς ανανέωση. Ύψος του
χώρου 3 μ. Τιμή 690. 000 γαλλικά φράγκα.
Πληροφορίες: 01 44 09 82 08.

Μαθήματα πιάνου. Διπλωματούχος καθηγήτρια μουσικής παραδίδει
μαθήματα πιάνου, θεωρία και αρμονία.
Τηλεφωνείστε στη Δίδα Ντόρα Σταλίδου. Τηλ.: 01 45 24 42 06.

Είμαι Έλληνας και μαθαίνω γαλλικά, θα ήθελα να αλληλογραφήσω με
νέους ή νέες (20 - 30 χρονών) με σκοπό να βελτιώσω τη γλώσσα.
Παρακαλώ γράψτε μου: Ρένο Χαρμάνη, Γαριβάλδη 17, 41 221 Λάρισα,
Grèce.

ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΣΕΜΙΝΑΡΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

21 - 3 - 2000 20h00

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ, Directeur de recherches au CNRS :

Η καταστολή της αμαρτίας από την Εκκλησία κατά τον 4ο μ.Χ. αιώνα

► Στα ελληνικά



24 - 3 - 2000 21h00

ΜΑΝΩΛΗΣ ΑΙΦΙΩΡΑΚΗΣ, ιατρός καρδιολόγος :

Κρητική διαίτολογία. Παραδοσιακή διατροφή των Κρητικών

► Στα ελληνικά



29 - 3 - 2000 20h00

ΡΑΟΛΟ ΟΔΟΡΙΚΟ, Directeur d'études à l'EHESS :

Το λιμάνι της Θεσσαλονίκης στους βυζαντινούς χρόνους

► Στα ελληνικά

στο ελληνικό σπίτι ♦ 9 rue Mesnil 75116 Paris ♦ Métro : Victor Hugo

LE LABORATOIRE THÉORIE ET DESCRIPTION LINGUISTIQUE (THEDEL) de l'Université René Descartes-Paris V, que dirige notre compatriote, le professeur **CHRISTOS CLAIRIS**, organisera, à Paris, **du 13 au 15 septembre 2001**, son 5^e Colloque International de Linguistique Grecque.

Ce colloque accueillera des communications portant sur tous les aspects de la linguistique grecque.

Ces communications seront présentées dans la langue européenne choisie par l'intervenant ; elles seront limitées à vingt minutes et seront suivies d'une discussion de dix minutes.

Les intéressés doivent adresser, au Thedel, **avant le 1^{er} mars 2001**, un résumé de leur projet de communication, en deux exemplaires.

Pour tous renseignements, écrivez à
L'Université René Descartes-Paris V
Laboratoire Théorie et Description linguistique
Colloque International de Linguistique Grecque
12, rue Cujas
F-75230 Paris Cedex 05

Du 28 mars au 31 octobre 2000, *Olympic Airways* assure deux vols directs quotidiens, Paris-Athènes, trois vols directs hebdomadaires, Paris-Thessalonique, et, au départ de Marseille, trois vols hebdomadaires à destination d'Athènes via Naples.

Renseignements au 01 42 65 92 42.

La Compagnie du Lierre reprend, **jusqu'au 2 avril 2000**, les quatre spectacles joués l'an dernier, **LE SANG DES LABDACIDES**. Ces spectacles sont tirés des célèbres tragédies de Sophocle, *Œdipe roi* et *Œdipe à Colone*. Un oracle avait prédit à Laïos, roi de Thèbes, que son fils, Œdipe, le tuerait et qu'il épouserait sa mère, Jocaste...

Théâtre du Lierre, 22 rue du Chevaleret, 75013 Paris

Renseignements au 01 45 86 55 83

Entrée : 120 F et 60 F.

EXPOSITIONS

LA VILLE EN ÉCLATS, 12 PROPOSITIONS POUR LES LONGS MURS À ATHÈNES, se tiendra, **jusqu'au 31 mars 2000**, à l'Ecole Spéciale d'Architecture, 254, boulevard Raspail, 75014 Paris.

Entrée libre tous les jours de 10h00 à 20h00.

Renseignements : tél. : 01 40 47 40 47 - fax : 01 43 22 81 16.



L'ARCHITECTURE GRECQUE DU XX^e SIECLE, sera présente, au Pavillon de l'Arsenal, à Paris, **jusqu'au 31 mars 2000**.

Cette exposition comprend 113 œuvres des dernières années du XIX^e siècle jusqu'à nos jours toutes choisies par l'Institut Hellénique d'Architecture pour leur qualité architecturale et leur importance historique.

L'architecture grecque du XX^e siècle reste méconnue du grand public. En-dehors des références de Framton aux architectes Pikionis, Constandinidis et Antonakakis dans son ouvrage, *Modern Architecture*, l'architecture et les architectes grecs contemporains apparaissent rarement dans les encyclopédies et revues de l'architecture moderne. L'exposition se propose de combler cette lacune.

Au Pavillon de l'Arsenal — Mezzanines Nord et Sud,

21 boulevard Morland, 75004 Paris, du mardi au samedi de 10h30 à 18h30, dimanche de 11h00 à 19h00. Fermé le lundi.

Tél. : 01 42 76 33 97.



MASQUES DU MONDE, de la collection de Mme Harris et M. Nikos Papageorgiou, se tiendra, **du jeudi 2 mars au mardi 21 mars 2000**, au Palais de l'Unesco, 7 place Fontenoy, 75007 Paris.

Cette manifestation est placée sous le haut patronage du ministère hellénique des Affaires étrangères.

COMMUNAUTÉ HELLENIQUE

CALENDRIER DES MANIFESTATIONS À LA MAISON DE LA GRECE

15 mars 2000 de 19h00 à 22h00 : VERNISSAGE, EXPOSITION des peintures de Chr. Kyriazis (jusqu'au 29 mars)

17 mars 2000 de 20h00 à 23h00 : CINÉ-CLUB

19 mars 2000 de 16h00 à 19h00 : ASSEMBLÉE GÉNÉRALE de 19h30 à 21h00 : ASSEMBLÉE STATUTAIRE

21 mars 2000 de 20h00 à 22h00 : SÉMINAIRE

24 mars 2000 de 21h00 à 23h00 : SÉMINAIRE

29 mars 2000 de 20h00 à 22h00 : SÉMINAIRE

31 mars 2000 de 20h00 à 22h00 : CINÉ-CLUB

7 avril 2000 de 20h00 à 22h00 : CINÉ-CLUB

9 avril 2000 de 18h00 à 22h00 : COCKTAIL POUR TOUS ET SOIRÉE ÉLECTORALE EN DIRECT DE LA ÉRT

14 avril 2000 de 20h00 à 22h00 : CINÉ-CLUB

21 avril 2000 de 20h00 à 22h00 : CINÉ-CLUB

➤ Παρασκευή 17-3-2000

Δύο παραγωγές του Ροβήρου Μανθούλη

I. Il y a mille ans à Byzance, la fête des calendes. 1.000 Χρόνια πριν η Γιορτή των Καλένδων. Un musical grec en VF. 52. Une coproduction TF1-EPT. 1976. Σενάριο : Ιάκωβος Καμπανέλλης - Μουσική και τραγούδια : Σταύρος Ξαρχάκος - Σκηνικά και κοστούμια : Διονύσης Φωτόπουλος - Σκηνοθεσία : Γιώργος Μιχαηλίδης. Με τους Κάτια Δανδουλάκη, Δέσπω Διαμαντίδου, Βασίλη Τζιβιλίκο, Βάσο Ανδρονίδη, Γιάννη Βογιατζή και τον Θανάση Βέγγο.

Extraits de la presse française : " Délirant, endiablé, coloré, original ! " (*Télé - 7 jours*), " Spectacle insolite, plein de qualités " (*Télérama*), " Envoûtant ! Regardez de tous vos yeux ! " (*L'Aurore*), " Chatoisement de couleurs, déferlement de rires " (*Humanité-Dimanche*).

II. Χρόνια ερωτικά (1955 - 1995)

Μια παραγωγή της Y grec productions και του Υπουργείου Πολιτισμού (1995) στα πλαίσια του Εορτασμού των 100 χρόνων του Κινηματογράφου **Cinéromans grecs ou 40 ans de séduction dans le cinéma grec.** Version grecque. 1h 7'

Ένα πανόραμα του ελληνικού σινεμά, με αποσπάσματα από τα καλύτερα χρόνια των ελληνικών αισθηματικών ταινιών και κωμωδιών, από το οποίο δεν λείπει κανένα είδος εμπορικού κινηματογράφου, κανένας από τους δημοφιλείς ηθοποιούς ή από τις βεντέτες της εποχής : Ελη Λαμπέτη-Δημήτρης Χορν, Αλίκη Βουγιουκλάκη-Δημήτρης Παπαμιχαήλ, Μάρθα Βούρτση-Νίκος Ξανθόπουλος, κλπ., κλπ. Η ταινία, διανθισμένη με συνομιλίες με σκηνοθέτες και παραγωγούς, διαγράφει παράλληλα την σταδιακή εξέλιξη της ελληνικής κοινωνίας μέσα από την εξέλιξη των σχέσεων των δυο φύλων, εντός και εκτός της οικογένειας. Μερικοί από τους τίτλους γνωστών μελό δίνουν το στίγμα της εποχής : *Η Φωνή της Καρδιάς, Ραγισμένες Καρδιές, Αμάρτησε για το παιδί της, Η Λίμνη των Πόθων, Ο Κλέφτης της Καρδιάς μου, Μάνα γιατί με γέννησες; Καρδιά μου πάψε να πονάς, Ο Ζητιάνος της Αγάπης.*

➤ Παρασκευή 31-3-2000

Η δίκη των δικαστών (VO)

Σενάριο και σκηνοθεσία : Πάνος Γλυκοφρύδης

Με τους : Νίκο Κούρκουλο, Μάνο Κατράκη, Σπύρο Καλογήρου, Δημήτρη Μυράτ, Χρήστο Τσάγγα, Νικηφόρο Νανέρη, Ζώρα Τσάπελη, Ιάκωβο Ψαρρά, Μάκη Ρευματά.

Ο Αθανάσιος Πολυζωίδης εκδότης της εφημερίδας *Απόλλων* εχθρός του Καποδίστρια και του Κολοκοτρώνη, αναγκάζεται να καταφύγει στην Ύδρα για να αποφύγει τη σύλληψη... Μετά τη δολοφονία του Καποδίστρια επιστρέφει στο Ναύπλιο και διορίζεται πρόεδρος του Εγκληματικού Δικαστηρίου. Έπειτα από τη σύλληψη του Κολοκοτρώνη από τους Αντιβασιλιάδες, το δικαστήριο με πρόεδρο τόν Πολυζωίδη καλείται να δικάσει τον Κολοκοτρώνη με την κατηγορία της εσχάτης προδοσίας. Όμως κατά τη διάρκεια της διαδικασίας η κατηγορία αποδεικνύεται ανεπαρκής. Οι μάρτυρες λένε ψέματα, ο επίτροπος της Επικρατείας είναι προκλητικός και το κατηγορητήριο του ελλειπές. Οι επεμβάσεις της Αντιβασιλείας αποκάλυπτες...

➤ Παρασκευή 7-4-2000

Οι ουρανοί είναι δικοί μας (VO)

Σενάριο και σκηνοθεσία : Ντίνου Δημόπουλου

Με τους Λάμπρο Κωνσταντάρα, Αντιγόνη Βαλάκου, Αλέκα Κατσέλη, Αλέκο Αλεξανδράκη, Αθανασία Μουστάκα.

Μουσική : Μάνου Χατζιδάκι

Το σπουργιτάκι (Αντιγόνη Βαλάκου) μια ορφανή κοπελίτσα, που ζει με τη θετή γιαγιά της γνωρίζεται τυχαία με τον Τώνη (Αλέκο Αλεξανδράκη) απότακτο αξιωματικό ιπτάμενο της Αεροπορίας. Ο Τώνης συνδέεται φιλικά με τον σημαγό Θάνο Βαρλάμο (Λάμπρο Κωνσταντάρα) και τη γυναίκα του (Αλέκα Κατσέλη). Το ζευγάρι στην κατοχή αποχωρίστηκε βίαια από την κόρη τους αφήνοντάς την στους πέντε δρόμους. Είναι ο μόνος τους καημός. Το μόνο αναμνηστικό που από την κόρη τους είναι μια κούκλα με την οποία έπαιζε την ώρα που πιάσανε τη μάνα της οι Γερμανοί. Κάποια βραδιά αποκρίας ο Τώνης και η γυναίκα με την οποία συζεί και το σπουργιτάκι πηγαίνουν να γλεντήσουν στο σπίτι του Θάνου και της Λιάνας. Το σπουργιτάκι μεθάει και όταν αντικρύζει την κούκλα της κορούλας του ζευγαριού νιώθει μια αδύνατη υποσειδητη μνήμη να ανεβαίνει μέσα της...

➤ Παρασκευή 14-4-2000

Ο έρωτας του Οδυσσέα (VO)

Σενάριο και σκηνοθεσία : Βασίλη Βαφέα

Με τους Κώστα Βουτσά, Αθηνόδωρο Προύσαλη, Κατερίνα Ροδίου, Χαρά Αγγελούση, Γιάννη Γκούμα.

Ο Οδυσσέας είναι ένας Έλληνας της μεσαίας τάξης, παντρεμένος με δύο παιδιά ο οποίος δουλεύει στο λογιστήριο μιας μεγάλης εταιρίας. Είναι καλοκαίρι και η οικογένεια του είναι στις διακοπές. Κάνει μια φορά ακόμη τη συνηθισμένη διαδρομή. Το μετρό, το πούλμαν της εταιρίας όπου δουλεύει από πολλά χρόνια. Εκεί ο διευθυντής του ανακοινώνει ότι απολύεται από την εταιρία.

Από αυτή τη στιγμή περιφέρεται, με ταχύ βήμα, στους δρόμους της Αθήνας με τα χρήματα της αποζημίωσης της απόλυσης στην τσέπη του. Κατά τη διάρκεια της περιπλάνησής του συνάντησε μία νέα η οποία γίνεται στα μάτια του η προσωποποίηση της αγάπης της χαμένης νιότης του. Μα κάθε φορά που θέλει να την πλησιάσει αυτή εξαφανίζεται. Είναι μία αναζήτηση γεμάτη εκπλήξεις, με αστείες στιγμές αλλά επίσης με ένα άγχος το οποίο μερικές φορές πλησιάζει μία κατάσταση ανησυχητικής φοβίας.

➤ Παρασκευή 21-4-2000

Il y a trente-trois ans, le 21 avril 1967, les militaires s'emparent du pouvoir en Grèce. Ils le garderont pendant sept ans. A l'occasion de cette date anniversaire, nous présentons deux documentaires historiques de Robert Manthoulis récemment diffusés sur ARTE et sur la 2^e chaîne nationale grecque, NET.

LA GUERRE CIVILE GRECQUE, 1 h, VF

" Un document bouleversant. Objectif et émouvant, sans jamais tomber dans le mélodrame, avec un prologue, un début, un milieu et

une fin, il épouse les dimensions d'une vaine épopée qui brise le cœur. La mesure, la décence, le sens du timing et de l'économie marchent harmonieusement avec une écriture cinématographique moderne. Il s'agit de la relation d'un maître avec ses images et non de l'asservissement du créateur documentariste à la tyrannie du matériel d'archives, formidable en effet". (TA NEA, Maria Papadopoulou). " Le film éclaire une page amère de l'histoire contemporaine grecque, sans rechercher des coupables et des interprétations faciles. En opposant les récits des officiers de l'ELAS et de l'Armée Nationale, qui se sont retrouvés face-à-face lors de la guerre fratricide, il laisse surgir librement l'amertume, même dans les récits les plus retenus". (KATHIMERINI, Popi Diamantakou). " Nous sommes reconnaissants à Robert Manthoulis pour la recherche minutieuse et les documents rares, pour l'écriture sobre et concise, pour la mesure avec laquelle l'histoire si déchirante est racontée, sans sentimentalisme. Sa vertu est justement l'équilibre admirable entre la connaissance historique et la vérité". (TA NEA, Pavlos Tsimas).

LA DICTATURE DES COLONELS GRECS, 1 h, VF

"Μάθημα Ιστορίας. Το ενδιαφέρον του ντοκυμαντέρ του Ροβήρου Μανθούλη βρίσκεται κυρίως στην αξιοποίηση των συμβόλων λέξη ελληνική — που τόσο θρέφουν τους λόγους των δικτατοριών, της άκρας δεξιάς γενικά και ιδιαίτερα όταν είναι στρατιωτικές. Αυτό το φιλμ είναι μια ανθολογία μιας γλώσσας μεταφορικής — άλλη μια λέξη ελληνική — στην οποία κατέφευγαν συστηματικά οι συνταγματάρχες Παπαδόπουλος, Παττακός και άλλοι : η δημοκρατία είναι άρρωστη, χρειάζεται γιατρό και η θεραπεία θα είναι επίπονη". (LE MONDE, Francis Cornu).

" L'image et la parole réveillent la mémoire. Et, en prenant les dimensions d'une élégie, le documentaire distille une mélancolie, tout à fait autre que celle des émissions qui ont été consacrées au septennat de la junte jusqu'à aujourd'hui. Cette leçon d'histoire grecque, avec un langage nouveau et des plaies oubliées, ressemble à un sanglot intérieur sans larmes". (TA NEA, Maria Papadopoulou).

ATSARO VOYAGES Spécialiste de la Grèce

Aller/Retour PARIS/ATHÈNES/PARIS ♦ PARIS/SALONIQUE/PARIS

Réservations maritimes : Italie/Grèce

Croisières, hôtels toutes catégories, locations maisons/appartements...

9 rue de l'Echelle . 75001 Paris . tél. : 01 42 60 98 98 . Fax : 01 40 15 05 17

Faites votre publicité dans **to deltio**

Vous serez **davantage** appréciés par nos lecteurs
et, en même temps, vous **soutiendrez**

la COMMUNAUTÉ HELLÉNIQUE DE PARIS ET DES ENVIRONS.

to deltio vous donne l'occasion d'**entrer** dans des milliers
de foyers grecs.

Demandez nos tarifs publicitaires en téléphonant
au 01 45 26 47 03.

L'important c'est... la date

Lecteurs de **to deltio**, associations, sociétés publiques ou privées, artistes et amis de la COMMUNAUTÉ HELLÉNIQUE, vous qui souhaitez voir publier vos communiqués ou vos annonces, vos suggestions ou vos commentaires, dans **to deltio**, vous êtes instamment priés de nous les faire parvenir en nos bureaux, 9 rue Mesnil 75116 Paris, **avant le 15 du mois**, pour être assurés de leur publication dans **to deltio** du mois suivant.

Cette date fatidique vise bien entendu tous les collaborateurs de **to deltio**...

το δελτίο to deltio

ενημερωτικό δελτίο της ελληνικής
κοινότητας παρισιού και περιχώρων

bulletin d'information de la communauté
hellénique de paris et des environs

μάρτιος 2000 n° 2 mars 2000

Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο : Ροβήρος Μανθούλης

Directeur de la publication : Robert MANTHOULIS

Επιμέλεια : Γιώργος Αλεξανδρινός-Μπιζιούρας

Conception graphique et réalisation : Georges ALEXANDRINOS-BIJOURAS

Εκδίδεται από την ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΠΑΡΙΣΙΟΥ ΚΑΙ ΠΕΡΙΧΩΡΩΝ

Édité par la COMMUNAUTÉ HELLENIQUE DE PARIS ET DES ENVIRONS

9 rue Mesnil ♦ 75116 PARIS ♦ Tél. : 01 . 47 . 04 . 67 . 89 ♦ Fax : 01 . 47 . 04 . 68 . 13 ♦ Permanence : de 15h00 à 19h00 du lundi au vendredi

Imprimé par l'IMPRIMERIE DE MONTLIGEON 61400 LA CHAPELLE MONTLIGEON

ISSN : en cours ♦ N° Commission Paritaire : en cours

Prix de l'abonnement annuel : 100 FF

ΚΥΡΙΑΚΗ 19 ΜΑΡΤΙΟΥ ΩΡΑ 4 μ. μ.

Γενική Συνέλευση

ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟΣ του ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΥ

Η Ελληνική Κοινότητα του Παρισιού ιδρύθηκε το 1923. Διαλύθηκε με την Γερμανική Κατοχή και επανιδρύθηκε το 1946. Από τότε, άλλαξε δυό φορές Καταστατικό, το 1965 και το 1982. Αυτό το τελευταίο βελτιώθηκε από τη Γενική Συνέλευση του 1995, αλλά επειδή αμφισβητήθηκε στο μεταξύ (απο άτομα που το είχαν ψηφίσει!) χρειάστηκε να ξαναψηφιστεί από τη Γενική Συνέλευση του 1997. Είναι χρέος μας σήμερα, στο κατώφλι του 21ου αιώνα, να το εκσυγχρονίσουμε και να το παραδώσουμε στις νεώτερες γενιές.

Τα βασικά ερωτήματα στα οποία απαντάει ένα Καταστατικό, εκτός φυσικά από τους σκοπούς του Συλλόγου, είναι ποια είναι τα μέλη, ποια έχουν δικαίωμα ψήφου, πώς εκλέγεται η διοίκηση και πώς κατοχυρώνονται οι αποφάσεις των Γενικών Συνελεύσεων.

Με το ισχύον Καταστατικό γίνεται αυτόματα μέλος, με δικαίωμα να ψηφίζει και να εκλέγεται, ο Έλληνας ή ελληνικής καταγωγής κάτοικος Παρισιού είτε είναι μόνιμος είτε προσωρινός. Το ερώτημα που τίθεται εύλογα είναι, πρώτα, αν η ιδιότητα του μέλους αποκτάται αυτόματα ή αν θα πρέπει να εγκρίνεται από τη Γενική Συνέλευση, όπως γίνεται σ' όλους τους Συλλόγους.

Υστερα, αν το δικαίωμα του εκλέγειν και του εκλέγεσθαι μπορεί να το έχουν και μέλη που είναι περαστικά, π.χ. για ένα χρόνο, από την πόλη μας. Μήπως θα πρέπει να υπάρχουν κατηγορίες μελών, όπως σε άλλους συλλόγους; Εξυπακουείται φυσικά ότι το δικαίωμα του εκλέγειν και του εκλέγεσθαι δεν μπορεί να το έχει κάποιος που γραφτηκε στην Κοινότητα την τελευταία στιγμή (ή χωρίς να έχει πληρώσει τις προηγούμενες συνδρομές του). Ακόμα και σήμερα το ισχύον καταστατικό προβλέπει ότι μέλη που ξαναγράφτηκαν 15 μέρες πριν από τη Γενική Συνέλευση μπορούν να ψηφίσουν **εφόσον έχουν πληρώσει τις καθυστερούμενες συνδρομές τους** (art. 37 : Seuls peuvent voter à l'assemblée les membres inscrits sur les registres de l'association depuis quinze jours au moins et dont les cotisations échues ont été versées).

Τέλος, όπως έχει διαπιστωθεί όλα αυτά τα χρόνια, τα μέλη μας ταλαιπωρούνται συχνά σε Γενικές Συνελεύσεις που δεν αποκτούν απαρτία. Κι αυτό πρέπει να ρυθμιστεί.

Η τελευταία συνεδρίαση του Δ. Σ. (27 - 2 - 2000) αφιερώθηκε στη συζήτηση για το καταστατικό. Εκφράστηκαν πολλές γνώμες, Ιδιαίτερα για το δικαίωμα ψήφου μέλους που θεωρείται διαγραμμένο γιατί δεν κατέβαλε τις προηγούμενες συνδρομές του και έρχεται να ξαναγραφτεί 15 μέρες πριν για να μπορέσει να ψηφίσει πληρώνοντας μόνο τη συνδρομή του τρέχοντος έτους. Με το ισχύον καταστατικό, δεν έχει αυτό το δικαίωμα. Πολλά μέλη του Δ. Σ. συμφωνούν ότι δεν επιτρέπεται καταστρατήγηση του δικαιώματος ψήφου. Άλλα μέλη να πληρώνουν τη συνδρομή τους επί δέκα χρόνια και άλλα μόνο το χρόνο των εκλογών. Συζητήθηκε και η περίπτωση της συνδρομής της τελευταίας μόνο τριετίας. Η καταστατική Γενική Συνέλευση θα αποφασίσει.

Στις 19 Μαρτίου θα έχουμε δυο Συνελεύσεις, τη μία μετά την άλλη. Η δεύτερη θα είναι Καταστατική. Η παρουσία όλων μας αυτή την Κυριακή είναι επιτακτική. Για να έχουμε την απαρτία που χρειάζεται σήμερα και να εκσυγχρονίσουμε το συντομότερο το ισχύον Καταστατικό, εν όψει των εκλογών του προσεχούς Νοεμβρίου.

Γνώμες Ελεύθερες

Υπενθυμίζουμε, για τρίτη φορά από **το δελτίο**, ότι η στήλη αυτή είναι στη διάθεση των πάντων, για να σχολιάσουν είτε την Κοινότητα είτε **το δελτίο**. Από τις ελεύθερες γνώμες δεν κινδυνεύει ούτε η αντικειμενικότητα ούτε η αλήθεια γιατί εύκολα μπορούν να αποκατασταθούν αμφότερες από μια άλλη, επίσης ελεύθερη, γνώμη. Το ζητούμενο είναι ο **Διάλογος**. Για παράδειγμα, στη σημερινή Συνέντευξη του Κωνσταντίνου Γεωργούλη, την τόσο ενδιαφέρουσα, γίνεται λόγος για την "ενσωμάτωση" που είχε καταφέρει ο αείμνηστος Πρόεδρος της Κοινότητας Αρ. Ζίζηκας. Χρειάζονται μερικές διευκρινήσεις. Όταν ο Ζίζηκας έγινε Πρόεδρος, οι "ενσωματωμένοι" δεν είχαν ακόμα συνέλθει από την κάθετη πτώση της Χούντας. Όταν συνήλθαν (1989) επετέθησαν μετά μανίας στον Ζίζηκα, κατηγορώντας τον για... Κοσκωτά. (Για οικονομικές "κομπίνες"!.) Στο Συμβούλιο, ο Ζίζηκας μίλησε για χιτλερική προβοκάτσια. Η παραχώρηση του Σπιτιού στην Κοινότητα έγινε επί Ζίζηκα. Η ενσωμάτωση του Σπιτιού ήταν η μεγαλύτερη επιτυχία του. Και αυτό δεν άρεσε σε μερικούς. Μόλις απεβίωσε — ούτε μια βδομάδα δεν πέρασε — οι "ενσωματωμένοι" άρχισαν αμέσως την αποκαθήλωση του έργου του Ζίζηκα (1990). Πρώτη τους ενέργεια (μέσω του τότε Υπουργού Σαμαρά) : η απόσπαση ολόκληρου του Σπιτιού από την Κοινότητα! (1991). Με σκοπό να παραχωρηθεί σε "φίλους" του Ελληνικού Σπιτιού. Με τα δόντια το κρατήσαμε, ώσπου νάρθει στο Υπουργείο ο κ. Παπούλιας και να μας το επιστρέψει (1994). Την πίο πρόσφατη συνέχεια (Πάγκαλου) δεν χρειάζεται να την υπενθυμίσουμε. Θα υπενθυμίσουμε μόνο ότι κανένας απ' αυτούς που ανακάτεψαν την Αστυνομία και τα γαλλικά δικαστήρια στην Κοινότητα τα τελευταία χρόνια (1995-1997) δεν διαγράφηκε ακόμα. Η μόνη διαγραφή στην Κοινότητα έγινε την εποχή της "ενσωμάτωσης" (1987). Τίποτα πάντως δεν αναιρεί τη διαπίστωση ότι ο Αριστείδης Ζίζηκας ήταν ο ιδανικός Πρόεδρος για μια Κοινότητα Παρισίων και Περιχώρων και πολύ φοβάμαι πως θα παραμείνει αναντικατάστατος. Δύο συμπεράσματα μπορούν να βγουν : Το πρώτο, ότι δεν υπάρχει Σύλλογος, και μάλιστα ελληνικός — και μάλιστα ελληνοπαθής — που να έχει ήσυχη ζωή. Και το δεύτερο, ότι οι Πρόεδροι αυτών των Συλλόγων πεθαίνουν πρόωρα.

το δελτίο

Le **Y**
Restaurant grec

CUISINE TRADITIONNELLE ET FAMILIALE

Fermé dimanche et lundi soir

24, rue Godot de Mauroy 75009 Paris
Tél. : 01 42 68 08 51



OLYMPIC
AIRWAYS

Un **1** seul terminal à Athènes pour toutes nos destinations
afin de faciliter les correspondances de nos passagers

Deux **2** vols directs par jour vers Athènes

Trois **3** vols directs par semaine pour Thessalonique

Trente-trois **33** destinations dans toute la Grèce

Quarante-trois **43** ans d'expérience

Qui dit mieux ?



3, rue Auber 75009 Paris
Tél. 01 42 65 92 42
Fax 01 40 07 03 04
Internet : olympic-airways.gr

ou à vos agences de voyages